

Υποβολή Συμμετοχών: 10 Μαρτίου - 10 Ιουλίου

Στο περσινό μας brief, αναφερόμασταν σε «έναν κόσμο όπου τα σύνορα έχουν όλο και λιγότερο νόημα. Τώρα, περισσότερο από ποτέ άλλοτε, είμαστε ένας λαός. Ανεξάρτητα από το πού ζούμε, είμαστε όλοι εξίσου ανίσχυροι απέναντι στον πόλεμο ή την περιβαλλοντική καταστροφή.»

Το πιστεύουμε ακόμα, αλλά δυστυχώς από τότε τα εκλογικά σώματα στον Δυτικό κόσμο ψήφισαν να κλείσουν τα σύνορα τους και να χτίσουν τείχη για να κρατήσουν έξω τους ξένους. Μια βίαιη ρητορική μίσους και φόβου οικοδομείται γύρω από ανθρώπους που αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις εστίες τους εξαιτίας γεγονότων πέρα από τον έλεγχό τους. Αντιμέτωποι με τον πόλεμο, την καταστολή ή την πολιτική καταπίεση, οι άνθρωποι αυτοί κάνουν ό,τι θα κάναμε όλοι μας: κατευθύνονται αλλού αναζητώντας ασφάλεια. Κι όμως, αντί για καλωσόρισμα, υποχρεώνονται να περιμένουν σε στρατόπεδα προσφύγων ή απλά τους απαγορεύεται η είσοδος. Αυτοί που καταφέρνουν να περάσουν, συχνά υποβάλλονται σε λεκτική και σωματική βία, επειδή τόλμησαν να έρθουν «εδώ». Η πρακτική αυτή είναι αδικαιολόγητη, ακόμα και για λόγους ασφάλειας, δημοκρατίας, ή οτιδήποτε άλλο.

Πέρα από τις ανθρωπιστικές ανησυχίες, το να κλείνεις τα σύνορά σου σε όλο τον υπόλοιπο κόσμο είναι και πολύ ανόητο. Όπως απέδειξαν εταιρείες όπως η Google, ανακαλώντας το προσωπικό τους από ξένες χώρες πίσω στις ΗΠΑ, οι καλύτεροι, πιο ευφυείς άνθρωποι συχνά δεν προέρχονται από τη «δική» σου χώρα.

Στο διάβα της ιστορίας, οι μετανάστες εμπλουτίζουν τις νέες τους πατρίδες με τις γνώσεις, τις παραδόσεις και την κουλτούρα τους. Δεν υπάρχει πεδίο ανθρωπίνης δραστηριότητας που να μην έχει επωφεληθεί από εξωτερικές επιρροές. Αν συνεχίσουμε να εστιάζουμε προς τα μέσα και να αποκλείουμε τις άλλες χώρες, τότε θα πηγαίνουμε προς τα πίσω, όχι προς τα μπρος. Αυτό είναι το θέμα – δεν υπάρχουν “άλλες” χώρες, υπάρχουμε μόνο εμείς: άνδρες και γυναίκες που έχουμε γεννηθεί σε διαφορετικά μέρη του κόσμου από τους συνανθρώπους μας.

Οι διαδηλώσεις κατά του διατάγματος του Προέδρου Τραμπ για απαγόρευση εισόδου στη χώρα κατέδειξαν τη δύναμη που έχουν οι αφίσες και τα πλακάτ ως σημείο αναφοράς σε διαμαρτυρίες: τώρα, σας ζητάμε να συνεχίσετε αυτή τη μάχη.

Στον δικτυακό της τόπο, η Διεθνής Αμνηστία δηλώνει: «Η Ιστορία θα μας κρίνει από το πώς διαχειριστήκαμε τη μεγαλύτερη ανθρωπιστική κρίση της εποχής μας. Αυτή είναι η στιγμή που πρέπει να υπερασπιστούμε αυτά που μας ενώνουν ως ανθρώπους, και να αρνηθούμε να επιτρέψουμε στον φόβο και την προκατάληψη να νικήσουν.»

Είναι αλήθεια. Δεν πρέπει να αφήσουμε αυτή τη στιγμή να περάσει. Από την πρώτη έκδοση του Poster for Tomorrow λέμε ότι ενωμένοι είμαστε πιο δυνατοί. Τώρα ήρθε η ώρα να ευαισθητοποιήσουμε τον κόσμο για αυτό το θεμελιώδες δικαίωμα: την ελευθερία να μετακινείται κάποιος σε μια καινούρια χώρα, σε αναζήτηση ενός πιο ασφαλούς τόπου διαμονής.

Μήνυμα:

Οι άνθρωποι διαφορετικών εθνικοτήτων φέρνουν χρώμα, ποικιλία και ζωντάνια στον κόσμο. Αν κλείσουμε τα σύνορα και χτίσουμε τείχη για να κρατήσουμε “εκείνους” έξω, τότε θα βυθιστούμε στο σκοτάδι.

Contact

4tomorrow association
16 ESplanade nathalie sarraute - 75018 PARIS
T. +33 14205 8887

facebook.com/posterfortomorrow
Twitter @poster4tomorrow
skype poster4tomorrow

info@posterfortomorrow.org
www.posterfortomorrow.org